

“ Riiklik õppekava - jätkusuutliku ühiskonna võtmeküsimus “

Konverents toimus 9.juunil 2005 Tartus

Konverentsi seisukohad:

Riikliku õppekava arendustöö ei ole odav ühelgi maal. Organisatsioonide, ekspertide ja sadade õpetajate 5. aastane töö Eestis ei ole olnud ressurside raiskamine. Pigem on kulutused olnud tagasihoidlikud, sest jätkunud pole raha õpetajate erialaliitudele ja kutseliidule õppekava arendusprotsessis osalemiseks. Tartu Ülikooli õppekava arenduskeskuse ja õpetajate töögruppide vahel on kujunenud usalduslik ja konstruktiivne koostöö. Seetõttu tuleb jätkata 2002. a kehtima hakanud riikliku õppekava ja selle arendustööga ning vältida õppekava ja haridussüsteemi muutvaid otsuseid, mis ei ole ühiskonnas läbi vaieldud ning kooskõlastatud erinevate huvigruppide esindajatega (lastevanemate liit, lastekaitse liit, õpetajate liit, õpilasomavalitsus, koolijuhtide ühendus).

1. Eestis peab olema pikaajaline ja päevapoliitikast sõltumatu haridussüsteem, mis tagab koolielu normaalseks toimimiseks hädavajaliku stabiilsuse.
2. Tagada tuleb õppekavade legitiimsust, jätkata avalikku diskussiooni haridusväärtuste, sh õppekavas väljendatud haridusväärtuste üle.
3. Teadmispõhise ühiskonna aluseks peab saama kõikide erakondade vahelisele kokkuleppele tuginev õppekava. Õppekavade ülesandeks on jätkusuutliku ühiskonna loomine ja ühiskonnaliikmete heaolu toetamine. Seetõttu peame vajalikuks, et üldhariduskooli õppekava kui koolide töö alusdokumendi kinnitaks riigikogu.
4. Õppekava arendustöö tuleb kindlustada objektiivse ning korrektse tagasisidega nii õppijale, koolile kui ka riigile. Seda peavad tagama riiklikud tasemetööd, vabatahtlik testimise süsteem ja süsteemsed ning järjepidevad rahvusvaheliselt võrreldavad teadusuuringud..
5. Tähtsustada tuleb õppija vastutust. Riigieksamid tuleb muuta vabatahtlikeks. Kool lõpetatakse kursuste kokkuvõtivate hinnetega.
6. Teeme ettepaneku HTM-le eraldada vajalikke ressursse ka õpetajate erialaliitudele ja õpetajate liidule, et korraldada õppekava arendustööd õpetajate hoiakute kujundamiseks ja professionaalsuse arendamiseks.
7. On vaja jälgida soolise ebavõrdsuse probleeme õppekavas ja õppekirjanduses. Õpetajad peavad õppima teadvustama, soolisi ja ealisi iseärasusi ning nendega arvestama.
8. Riikliku õppekava elluviimiseks on vajalik nüüdisaegne õpikeskkond, materiaalne varustatus, õppevara ja õppevahendid.
9. Erivajadustega, sealhulgas sotsiaalsete probleemide ja kasvatusraskustega laste õppimisel tuleb tööle võtta abiõpetajad ja luua tugistruktuurid. Määrata kindlaks abiõppe õiguslikud alused ning riiklik finantseerimine.